

/MAGDALENA DUBNOVÁ/
/JAROMÍR HARNA/
/ANNA MINÁŘOVÁ/
CITLIVÝ PAŘEZ

FOTOGRAFICKÁ GALERIE DÍRA S PŘIDRUŽENOU FOTOKOMOROU / KATALOG K VÝSTAVĚ
MAGDALENA DUBNOVÁ, JAROMÍR HARNA A ANNA MINÁŘOVÁ, CITLIVÝ PAŘEZ

MAGDALENA DUBNOVÁ / JAROMÍR HARNA / ANNA MINÁŘOVÁ CITLIVÝ PAŘEZ

Rozhovor Terezie Foldynové

Výstava Citlivý pařez trojice autorů Dubnová-Harna-Minářová, je třetím projektem připraveným přímo pro prostory fotografické galerie Díra sídlící od tohoto roku nově v Domu kultury města Ostravy. V rozhovoru, který vznikl k příležitosti publikování katalogu, představují autoři mimo jiné také myšlenkovou koncepci výstavy.

Čím vším je jejich citlivé torzo? Snad pocitem, vzpomínkou v efemérním prostoru našich životů nebo také nadějí v jejich uchování, i když jen ve formě otisku nejasných obrysů. Citlivý pařez je dost možná také připomínkou mystéria transformace, jež lze v kontextu analogové fotografie vnímat jako analogii procesů lidské psyché.

Všichni tři jste čerstvými absolventy ateliéru Fotografie Lukáše Jasanského a Silvie Milkové na FUD v Ústí nad Labem. Jak se tento ateliér profiluje a jaká jsou podle vás jeho specifika?

Kouzlo ateliéru fotografie spočívá především v tvůrčí svobodě.

Jako studenti máme možnost se vyjadřovat nejen prostřednictvím fotografie, ale nejrůznějšími médii - od performance přes video po sochu. Podstatná je myšlenka, její vytvarování, předání. Nicméně kromě důrazu na obsahovou stránku je výrazné specifikum ateliéru práce s analogovou fotografií.

CITLIVÝ PÁŘEZ

V ateliéru je zakořeněna pevně, ale nemusíme se jí hlouběji zabývat pokud necítíme tu potřebu - nicméně spousta studentů ji už od prvního ročníku sama dobrovolně volí v rámci vytváření svých projektů a klauzur.

Pro fotografické dílo Lukáše Jasanského a Martina Poláka je výstižná vyvážená kombinace banality, nonsensu a ironie. Odráží se některý z těchto aspektů také ve vaší tvorbě?

Je možná na místě říci, že určitá záliba v nonsensu či humoru je v ateliérovém organismu zakořeněna skoro stejně silně jako práce s analogovou fotografií...

Čím je pro vás médium analogové fotografie?

Magdalena Dubnová: Pro mě osobně je to magický proces - pozorovat, jak se obraz objevuje zdánlivě z ničeho. K výslednému snímku je to zdoluhavá a náročná cesta oproti digitální fotografii - a to je dobře. V dnešní rychlé, tekuté době mě to nutí se zastavit. Rozhodně bych sama za sebe netvrdila, že jsem kouzlo analogové fotografie zatím dokonale ovládla, ale právě ty nedokonalosti mě pohání dál, fascinuje mě jinakost každého obrazu, závislá na mnoha proměnných.

Jaromír Harna: Za mne jde o ideální kompilát způsobu uvažování, prožití fotografie i skrze manuální činnost a nemalou roli hraje časový odstup, resp. prodleva mezi pořízením a spatřením snímku. Většinou

se při pořizování snažím moc nepřemýšlet, nepovažuji se za lovce symbolů, mnohem větší důraz kladu na prožití situace okolo a v podstatě mé rozhodnutí fotografovat řídí intuice. Neřeším světlo, neřeším kompozici, nechám vše do snímku "vlézt po svých". Díky tomuto postupu si pak plně vychunávám obsah snímku znovu, v drtivé většině jej zapomenu, a někdy tak sám sebe překvapím.

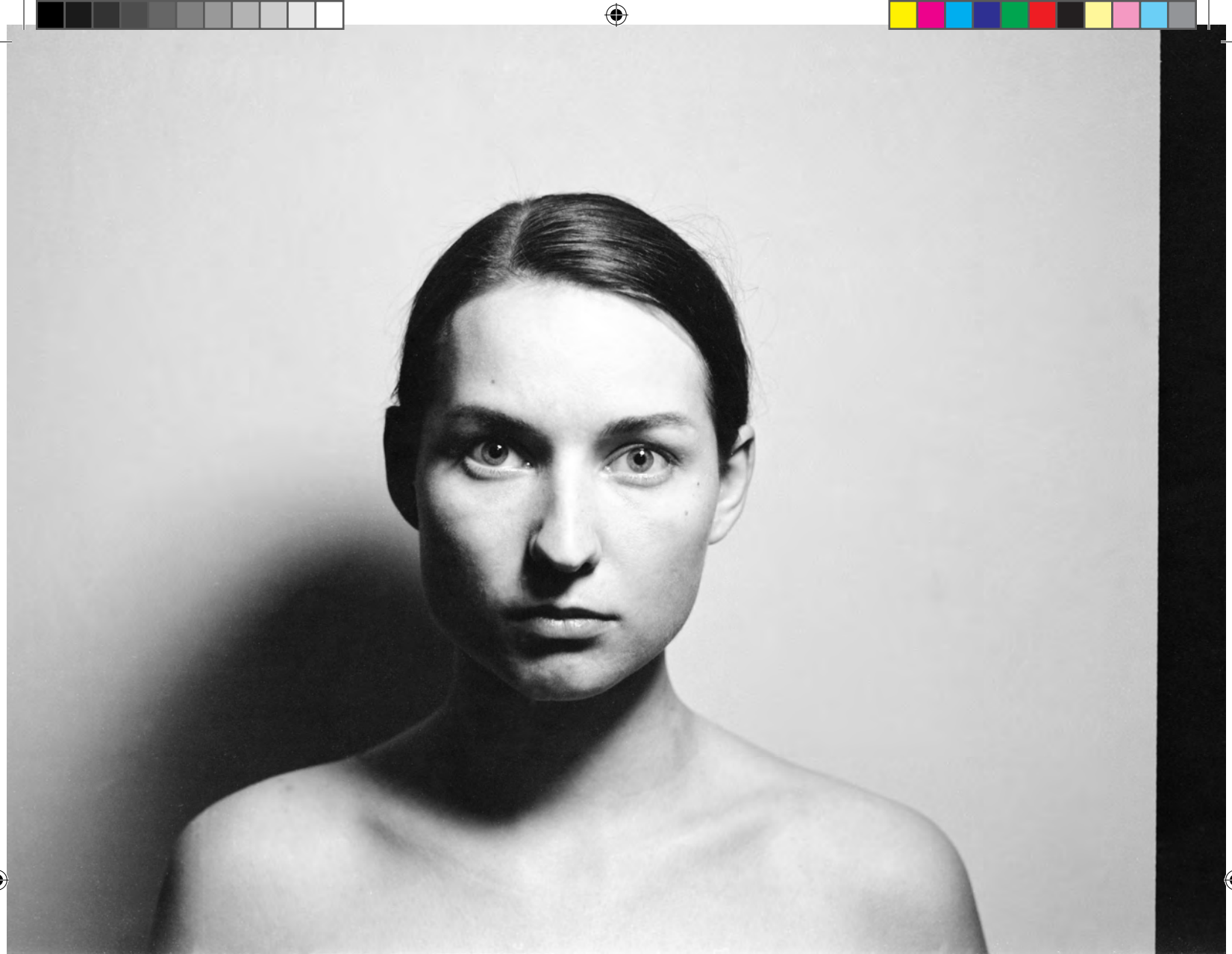
Anna Minářová: Analogová fotografie je pro mě osobně až terapeutickým procesem, jehož zásady mohu podporovat či záměrně porušovat. Vždy mě donutí se zastavit a přemýšlet, a to jak nad fotografií samotnou, jejím obsahem, smyslem života nebo nad tím, co si dám k obědu.

Co vás spojuje jako autory výstavního projektu Citlivý pařez?

Kromě společného studia v ateliéru je to nejspíš i vzájemná rezonance v rámci média, společného názoru u piva a pravděpodobně i částečná laxnost v rámci sociálních a vizuálních trendů. Dále je tu určitá míra podobnosti v tématech a možná i vizuálu naší tvorby. Důležitý je i společný tanec, bez něj by to nešlo.

Co váš pařez činí citlivým?

Citlivost se může nacházet i ve zdánlivé banalitě či topornosti. Pařez je střept minulosti, může být náhrobním kamenem vznešeného stromu, životem obecně. Je nám ho trochu líto.

Jestliže je toto vaše citlivé torzo především odkazem k minulosti, zabývá se motivy chybějícího, nebo spíše toho zbylého?

Ve své podstatě, i kdybychom se o to nesnažili, fotografie vždy odkaz k minulosti bude. Nejde o sentimentální vzdychání nad něčím, co už není, spíše o zaznamenání krátkých záblesků pomíjivosti. Motivy jakési neuchopitelné prázdnoty, toho čehosi chybějícího ve své tvorbě asi najdeme všichni zúčastnění, byť v různých podobách. Ta pomlka je právě to zajímavé, to vzducho-prázdnno, které znejišťuje.

Když už je řeč o minulosti, DKMO, ve kterém Galerie Díra sídlí, oslavuje v tomto roce 60. leté výročí své existence. Pracuje koncepce projektu nějak s historickým kontextem tohoto místa, nebo se spíše zabývá pamětí v obecnější rovině?

Fotografie se nepochybně váže k minulosti, už z vlastní podstaty vystihuje to, co bylo. Ono zachycení, zmrazení situace v nezastavitelné časové ose světa skrze technický obraz ani jinak pracovat nemůže. V tuto chvíli dokážeme říct, že jsme si onoho principu vědomi a latentně ho ve svých

pracích odrážíme, byť je často zcela nezřetelný nebo konfrontován záměrným dotvořením jakéhosi bezčasí, neutrální polohy záběru, ve kterém by byl například odraz této zvláštní doby nechtěný. Zároveň fotografii nelze upřít její úloha osvěžovače paměti, upomínky našich obličejů z dětských let v podobě školního portréту a její krutost v rámci každodenní reality v podobě smrti. Memento mori, ideálně černobíle.

Plánujete do budoucna nějaký další společný projekt?

Pevně věříme, že i po vykopání pařezu náš

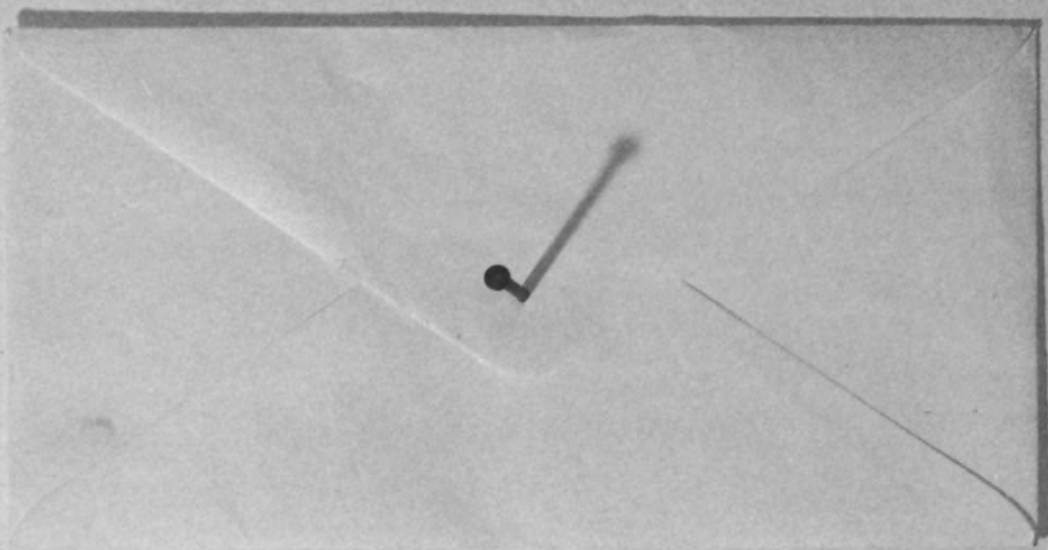
úděl nekončí, takže nejspíš někde zasadíme strom, nebo se u nějakého alespoň vyfotíme. Každopádně, v tuto chvíli nemáme v plánu nic, čemu by se dalo říkat “další společný projekt”, ale uvidíme, co čas a Pavel přinesou.

CITLIVÝ PÁŘEZ

CITLIVÝ PÁŘEZ

***Výstava studentů závěrečných ročníků
ateliéru Fotografie Lukáše Jasanského na
FUD UJEP představuje výrazný pohled na
pozici fotografie ve výtvarném umění i ve
společnosti.***

Autoři tvoří klasickou, analogovou metodou
- nelpí však pouze na estetice a formální
stránce. Trojici spojují především způsoby,
jakými k procesu přistupují - chápou ho jako
extenzi komunikace s okolním světem
o niterných myšlenkách, uchylují se k fotografii
automaticky jako k druhému mateřskému
jazyku, ať už v nejobyčejnějších - ale
nečekaných - sděleních o současném světě nebo
ve chvílích terapeutického úniku z reality.

Přestože se tak každý z autorů vyjadřuje
z vlastní perspektivy a s odlišnou zkušeností,
jedná se o kompaktní a vyhraněný výběr.

kurátor Pavel Matoušek

Magdalena Dubnová (*1997) je studentkou ateliéru Fotografie na FUD UJEP.

V roce 2020 absolvovala stáž na Akademii výtvarných umění ve Vilnius. Ve své volné tvorbě osciluje mezi fotografií, videem a performancí. Zabývá se tématy, které vychází z existenčních podstat lidského bytí v kontextu přírody a náboženství.

Jaromír Harna (*1998) se ve své tvorbě v rámci studia v ateliéru Fotografie na FUD UJEP zabývá vlastním vztahem k analogové fotografii, jejíž proces prožití a vytvoření staví do kontrastu k vyobrazení banálních skutečností.

Anna Minářová (*1996) je studentka magisterského studia v ateliéru Fotografie FUD UJEP. Ve své tvorbě se zabývá především fotografií, částečně instalací - a okrajově videem. Dlouhodobě se soustředí na téma existence, vlastních emocí a smyslu bytí obecně.

GALERIE DÍRA

MAGDALENA DUBNOVÁ / JAROMÍR HARNA / ANNA MINÁŘOVÁ /
CITLIVÝ PAŘEZ

KURÁTOR VÝSTAVY / PAVEL MATOUŠEK

GRAFICKÁ ÚPRAVA / PETRA DAMAŠKOVÁ

FOTOGRAFIE / MAGDALENA DUBNOVÁ, JAROMÍR HARNA A
ANNA MINÁŘOVÁ

TISK / ART D – GRAFICKÝ ATELIER ČERNÝ, S. R. O.

NÁKLAD / 200 KS

3. PUBLIKACE

WWW.FOTOGO.INFO

2021

díra

kul
t
u
r
a
k

Dům
kultury
města
Ostravy

Nadační Fond
Hyundai

FUD